

POUL REUMERT

BERTHE QUISTGAARD

Det ender med Bryllup

En Film

Personerne

Steen Andersen, Fabrikant, Civilingeniør,

Dr. techn. *Poul Reumert*
Grete Mikkelsen, Rideskolelærerinde *Berthe Quistgaard*
Ib Holm, Propagandachef *Ib Schönberg*
Poul Hammer, Reklamefuldmægtig *Poul Reichhardt*
Jørgensen, Sekretær hos Steen Andersen *Povl Wøldike*
Pens. Førstelærer Andersen *Charles Wilken*
Fru Andersen *Susanne Friis*
Thomsen, Hovmester hos Steen Andersen .. *Knud Heglund*
Berider Mikkelsen, Gretes Far *Sigurd Langberg*
Herluf, Staldknægt *Henry Nielsen*
Irene, forlovet med Poul Hammer *Anita Prülaidier*

Poul Reumert i **Det ender med Bryllup**

Lystspil af **Peter Lind**

Iscenesat af **LAU LAURITZEN**

Musik: **Sven Gyldmark**

Fotografi: **Rudolf Frederiksen**

Tone: **Bent Høyer**

Dekorationer: **Carlo Jacobsen**

Kopi: A/S Nordisk Films Kompagni

Eneret:

A/S ASA Film Udlejningselskab
(Merkur Film)

Storfabrikanten, Ingeniør Steen Andersen er en mægtig Mand. Et stort Personale springer paa hans mindste Vink, han er vant til, at enhver af hans Ordre er udført, næsten før han har udtalt dem, og han kender over hovedet ikke til at blive sagt imod. Hans Kæmpevirksomhed gaar som et Urværk, og selv sparer han sig ikke. Han arbejder i sit Kontor Dagen lang, er ustandselig optaget af vigtige Møder og Forhandlinger, og de fleste af Ugens Aftener arbejder han videre i sit Hjem til hen paa de smaa Timer.

Men pludselig faar hele hans regelmæssige Tilværelse et Grundskud, og Aarsagen er — en ung og yndig Pige til Hest i Dyrehaven. Steen Andersen har gentagne Gange mødt hende paa sine Morgenrideture, og han er paa Afstand blevet indtaget i hendes friske og kvindelige Udseende. Men hvordan lære hende at kende?

Usædvanlig som Steen Andersen er af Type, vælger han ogsaa en usædvanlig Vej til at gøre den unge Dames Bekendtskab. Han tilkalder sin Reklamechef, Ib Holm, sætter ham ind i Sagen og giver ham Ordre til først og fremmest at skaffe ham at vide, hvem den tilbedte er. Reklamechefen allierer sig med sin unge Fuldmægtig, Tekstforfatteren Poul Hammer, om at løse Opgaven, og de gaar straks i Gang.

Naturligvis maa Hammer lære at ride. Han finder en Rideskole-Annonce, som taler ham, ringer Nummeret op og aftaler med en sød Pigestemme i den anden Ende af Traaden, at han allerede samme Eftermiddag skal starte med sin første Lektion. Den unge Ridelærerinde, Grete Mikkelsen, driver paa »Solgaarden« en Rideskole sammen med sin Far, Berider Mikkelsen, hun

viser sig at være usædvanlig charmerende, og Hammer er i visse Øjeblikke ved at glemme, at han har en sød lille Kæreste, Irene, siddende hjemme paa Kontoret.

Da Hammer er kommet saa vidt i Undervisningen, at han tør slippes uden for Ridebanen, rider han Morgentur med Frøken Grete i Dyrehaven, og paa en af disse Ture deler derefter øjeblikkelig sin Reklamechef, at det jo netop er den unge Dame, han ønsker at lære at kende. Hans Ønske bliver naturligvis hurtigt opfyldt. Hammer foretager Præsentationen, og dermed er Spillet i Gang. Steen Andersen, som gennem sin Reklameafdeling har erfaret alt om Frøken Gretes Liv og Færden, lige fra hun var Barn — hvilket kun har forstærket hans Interesse for hende — foreslaar den unge Ridelærerinde, at hun skal tage en af hans Heste i Pension paa »Solgaarden«. Den egentlige Hensigt turde være tydelig nok. Og alt forder ud paa sine Morgenture i Dyrehaven, ledsages han fremtidig af Grete Mikkelsen. Samtidig arbejder hele Reklameapparatet videre. Steen Andersen, som ellers altid holder sin Person i Baggrunden, lader sig nu interviewe til et mondænt Ugeblad, som bringer flatterende Billeder fra hans Hjem. Reklamechefen faar gennem Hammer undersøgt, hvordan den unge Kvindes Smag ligger paa alle Felter, saaledes at Steen Andersen til enhver Tid kan optage en vellykket Diskussion med Grete Mikkelsen — og Resultatet bliver heller ikke. Den unge Kvinde bliver mere og mere interesseret i den store Forretningsmand, hun modtager hans Invitation til en Teateraften med efterfølgende Souper

paa en elegant Danserrestaurant, og omsider
gaar det op for hende, at hun har forelsket
sig i sin Beundrer.

Har Grete Mikkelsen saaledes besejret
Steen Andersen, gør hun ikke mindre Lykke
hos hans gamle Forældre — især Steen
Andersens Far, en pensioneret, hyggelig
Skolelærer, er meget begejstret for den unge
Pige, som han i sin elskelige Snakkesalighed
straks kaarer til sin Svigerdatter. Han ud-
trykker uforbeholdent sin Begejstring over,
at Slægten nu kan føres videre, for — som
han siger — Børnebørn er det dejligste i Li-
vet og Livets sande Mening.

Men — liden Tue kan vælte stort Læs,
og den liden Tue er i dette Tilfælde Ham-
mers søde, lille Kæreste, Irene, som faar
Hammer til at røbe, at han er Mester for
alle de beundrende Breve, Steen Andersen
sender Frøken Grete. Og da Irene har en
Søster, som har gaaet i Skole med Grete,
lader hun — ægte kvindeligt — sin Viden
gaa videre til Søsteren, som derefter sporen-
stregs bringer den til Gretes Kundskaab. Er
det underligt, at Grete Mikkelsen med et
mildt Ord bliver baade skuffet og harm-
dirrende, da hun er et moderne Pigebarn
vide? Og da hun er et moderne Pigebarn
med Ben i Næsen, opsætter hun ikke sit Op-
gør med Steen Andersen en Time, men ta-
ger sporenstregs ind paa hans Kontor, hvor
hun siger ham sin Mening saa eftertrykke-
ligt, at han maa lade hendes Ordstrøm kul-
minere, før han roligt og med den Inderlig-
hed, som hans Følelser dikterer ham, kan
give sig til at forklare hende sit Syn paa
hele Historien.

Og saa ender det — som det altid gør i
et rigtigt Lystspil — med Bryllup!

